

MISCEL·LÀNIA DE COMIAT, RES ÉS ETERN

Antoni Tudurí Secció de Genealogia
de l'Ateneu de Maó

Tot té un començament i tot té un final. El començament d'aquesta aventura genealògica va ser deguda a la demanda d'una periodista del **MENORCA**, Laura Bañón, conseqüència d'un article meu dedicat a Àngel Ruiz i Pablo, publicat tot just va començar l'any al qual es complien els 150 anys del seu naixement a Castell (1865). Aquest inici no presagiava cap futur, però una cosa en va dur un altre i aquesta a una tercera, fins a arribar a la quantitat de 80 articles, publicats amb una periodicitat quinzenal (pròpiament, es diu «bimensual», és a dir, dues vegades cada mes, no «bimestral» que vol dir «cada dos mesos», com acostumen a ser les factures o rebuts de la llum.

Dit açò, crec oportú comentar que mai de la vida hagués cregut que arribaria als 80 articles; i la virtut no és meva, és de la gran quantitat de personatges (home, dones i fets impersonals) que ha anat demanant pas a la meua modesta imaginació.

En el seu començament, les persones que demanaven pas eren prou conegudes o, millor, el seu nom era conegut pel fet de tenir un carrer o una plaça dedicada – moltes vegades compartida amb el nom que surava dins el nomenclàtor popular, com ara «carrer de ses Moreres, dedicat al Dr. Orfila i tants altres com pot ser el carrer de

ses Vaques, dedicat a Sant Elies a Maó.

Més endavant, com ja he dit avui i tantes altres vegades, un personatge n'arrossegava un altre, molt sovint relacionat amb l'anterior, però sense que un servidor en sabés masses coses. Aquesta reconeguda ignorància personal em va dur a pensar que altres menorquins, fins i tot molt més documentats que jo mateix, tampoc tenien prou coneixements i que, humilment i honestament, podia ser bo que en parlés (o rallés, que tampoc ve d'aquí) per tal de recuperar la seva trajectòria vital, avui molt esmorteïda, si no morta del tot.

I així es va anar generant un seguit de miscel·lànies dedicades a persones prop de mortes dins el imaginari popular; uns més documentats i il·lustres i altres moltíssim més humils i desconeguts. Una cosa sí que ha estat comú, i és, a més del meu descobriment, que d'una o altra manera tenien qualche relació amb vivències o records personals.

Aquesta seqüència de fets, persones i records ha estat de vital importància a l'hora de poder arribar a les 80 remembrances.

Podria destacar a personatges tan importants com el general Esteve Benet, primer general d'Artilleria de l'exercit nord-americà, a més de professor d'Ètica a l'acadèmia militar de West Point, d'origen Castell (tothom ha sentit a parlar de l'almirall Ferragut, però del general Benet, no), fins a na 'Vivona', filla de mestre Josep Vivó, glosador analfabet del qual en sabem coses gràcies a la seva filla que sí que sabia llegir i escriure i podria parlar de

tantes altres persones que ha anat desfilitant, tal com a figures oblidades, però mereixedores d'un record per part de la gent del segle XXI.

Com he dit al començament d'aquesta miscel·lània, ha arribat el moment de plegar les veles i deixar espai a altres col·laboradors i a altres històries. Hi ha coses que embafen i no voldria que les miscel·lànies

arribessin a cansar els lectors.

Una cosa sí que vull destacar: la gran feina feta per Antoni Guasch Bosch, Rafael Aedo Pons i altres col·laboradors de la secció de genealogia de l'Ateneu de Maó. Fa 5 anys el gran arbre genealògic menorquí comptava amb poc més de 80.000 fitxes i ara ja estem arribant als 160.000. Es tracta d'una feina poc comú; poques col·lectivitats tenen una base genealògica tan nombrosa i documentada. Podeu veure aquesta base de dades a [\[www.tuduri.com\]\(http://www.tuduri.com\), on es poden veure totes les miscel·lànies publicades i, molt especialment, l'enllaç amb «genealogia dels menorquins», obra magna d'Antoni Guasch Bosch. Encara que ell trobi que no hi ha per tant. I tant que sí, una feina com aquesta és mereixedora del màxim aplaudiment.](http://www.tudu-</p>
</div>
<div data-bbox=)

I cal agrair també les facilitats i les ajudes dels responsables de l'Arxiu Diocesà de Ciutadella, Marc Peller i Josep Gornés, de l'arxiver des Castell, Diego Pons Pons, d'Antònia Cardona i de Francesc Florit Nin, de la Biblioteca Pública de Maó i tants altres col·laboradors puntuals que no puc seguir citant, per mor de deixar a banda tanta gent que m'ha ajudat al llarg d'aquests tres anys.

Hala idò, una forta encaixada a tots els lectors, que vull suposar que no són pocs, i fins a altres ocasions que ens permetin intercanviar ocupacions, preocupacions i activitats genealògiques, amb la finalitat principal de difondre els aspectes anecdòtics de la història domèstica menorquina.

En qualsevol cas, si qualche lector vol revisar alguna de les miscel·lànies publicades, pot punxar a 'www.tuduri.com'.

L'ullastre que il·lustra aquest article, retratat per Toni Vidal, ja és mort, però els arbres genealògics de la gent de Menorca són cada dia més frondosos i importants.

Salut i bé a tothom i fins una altra ocasió.